

ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΗ ΑΠΟΦΑΣΗ ΑΡΣΕΩΣ ΑΦΟΡΙΣΜΟΥ Ο ΟΠΟΙΟΣ ΕΙΧΕ ΕΠΙΒΛΗΘΕΙ ΛΟΓΩ ΙΔΙΟΠΟΙΗΣΕΩΣ
ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑΙΑΣ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ

1620, Μαΐου

«† Τιμόθεος ἐλέω Θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως,
Νέας Ρώμης καὶ οἰκουμενικός πατριάρχης

† Ιερώτατε μητροπολίτα Ρόδου, ὑπέρτιμε καὶ ἔξαρχε τῶν Κυκλάδων νήσων, ἐν ἀγίῳ πνεύματι ἀγαπητέ ἀδελφέ καὶ συλλειτουργέ, καὶ ἐντιμότατοι κληρικοί, καὶ ἄρχοντες χρήσιμοι, χάρις εἴη ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ. Γνωρίζομεν καὶ πιστοῦμεν πᾶσιν ὑμῖν ὅτι ἀπ' αὐτόθι σωματικῶς παραγενόμενος ἐνταῦθα πρὸς ἡμᾶς, χρησιμώτατος ἄρχων κῆρ Μάρκος, συνοδικῶς παραστάς, οὐ μόνον ἀπὸ τῆς διαθήκης τοῦ ἀποθανόντος θείου αὐτοῦ Μανουὴλ Κιαβαρῆ, οὔσης ἐν αὐτῇ καὶ τῆς σῆς ιερώτητος ὑπογεγραμμένης καὶ ἄλλων τινῶν ἱερωμένων καὶ λαϊκῶν, ἐπιστώσατο ἡμῖν ὡς μηδόλως λαβὼν τί εἰς κληρονομίαν, ἀπὸ τῆς κληρονομίας καὶ περιουσίας ἐκείνου, ἢ λεγάτου χάριν, πλήν τῶν ὧν ἠγόρασε δι' ἰδίων αὐτοῦ χρημάτων, καθὼς πλατύτερον φαίνονται ἐν τῇ προειρημένη διαθήκῃ, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τοῦ θείου καὶ ἱεροῦ εὐαγγελικοῦ ὅρκου, ὃν ἐδέξατο παρῶν ἐπ' ἐκκλησίας, ἐπεδείξατο ἑαυτὸν ἀθῶον καὶ ἀνεύθυνον, εἰπὼν, ὡς ὅλως οὔτε μετὰ τὴν διαθήκην ἐκείνου οὔτε μετὰ τον θάνατον ἤρπασεν ἢ εἴρε παρακαταθήκην ἐκείνου φλοισίων, ἢ γροσίων καὶ ἄσπρων καὶ σαχίων, ἢ μαργαριτάρια καὶ μαλάματα ἤδη καὶ ἀσημένια καὶ χρυσικά καὶ χαλκοματικά καὶ ἄλλα κτήματα καὶ πράγματα. Καὶ διὰ ταῦτα καὶ τῇ ἐκκλησίᾳ συνοδικῇ, συνεχωρήσαμεν αὐτῷ πανοικεσία, καὶ λύσαμεν τοῦ δεσμοῦ τοῦ δεσμοῦ τοῦ ἀφορισμοῦ. Καὶ γράφομεν, καὶ ἀποφαινόμεθα ἐν ἀγίῳ πνεύματι, ἵνα ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸ ἔξῃς, ὡς ἀνεύθυνος καὶ ἀναίτιος φαίης διὰ τοῦ ὅρκου ὁ αὐτὸς ἄρχων κῆρ Μάρκος εἰς συγκεκριμένους καὶ ἐπισημένους ἀπὸ Θεοῦ παντοκράτορος, σὺν γυναῖκα καὶ τέκνοις, καὶ πᾶσι τοῖς οὐσιαστικαῖς αὐτοῦ, καὶ λελυμένος τοῦ οὐ ἐδεσμεῖτο ἀφορισμοῦ, καὶ ἐκκλησιάζονται ἀπαξάπαντες καὶ ἀγιάζονται ἀπολύτως. Ὅμοίως καὶ οἱ συλλαλησάντες αὐτῷ ἐν τῷ καιρῷ ὑπῆρχον ἐν τῷ βάρει τοῦ ἀφορισμοῦ, ἄνδρες τε καὶ γυναῖκες καὶ οἱ δουλεύσαντες εἰς τὰ πράγματα καὶ κτήματα αὐτοῦ, συγκεκριμένοι καὶ αὐτοὶ καὶ ἐκκλησιάζονται ἀπὸ Θεοῦ καὶ λελυμένοι τοῦ ἀφορισμοῦ ...».

211

1620-1639. Νοταριακή πράξη. Χάνδακας.

Γ. Μ α υ ρ ο μ ἄ τ η ς, Ἀνέκδοτα βενετικά ἔγγραφα γιὰ τοὺς Κορνάρους τῆς Σητείας καὶ τοῦ Χάνδακα (Διαθήκες μελῶν τῆς οἰκογενείας τοῦ Ἰακώβου Κορνάρου), Ἀθήνα 1986, σ. 37-119, αρ. 1-11α.

212

1621. Αἰρετοκρισία καὶ πληρεξούσιο. Ζάκυνθος.

Λ. Ζ ὡ η ς, Ὁ Ἅγιος Διονύσιος προστάτης Ζακύνθου, Ζάκυνθος 1895, σ. 32-33, 39-40.

